

Aan de Leden van de Tweede Kamer
der Staten Generaal,
Mevrouw K. Arib, voorzitter
Mevrouw S.M. Roos, Griffier

Betreft:
Petitie voor parlementaire ondervraging
aangaande het dossier 'Hedwigepolder'.

Hoek, 4 februari 2021

Geachte Leden van de Tweede Kamer ,

Op 21 december 2020 was het 15 jaar geleden, dat in Middelburg de vier verdragen over de toekomst van de Schelderegio tussen Nederland en België (Vlaanderen) door de wederzijdse bewindslieden werden ondertekend. Het verdrag 'Natuurlijkheid' in het pakket bepaalt met name, dat de Zeeuwse Hedwigepolder terug onder zout getij dient te worden gebracht teneinde de 'doodzieke' natuur van het Schelde-estuarium in een betere 'staat van instandhouding' te brengen.

De bilaterale afspraken kwamen tot stand zonder een voorafgaand, gedegen proces van publieke voorlichting en inspraak. Gebaseerd op een gemanipuleerde registratie bij de Europese Commissie.

Zeeland was dan ook geschokt toen veel te laat duidelijk werd dat de provincie te maken ging krijgen met opoffering van vruchtbaar, waterveilig polderland: **ontpoldering**. Een jarenlang maatschappelijk verzet en een rommelige aan een-schakeling van politiek getwist waren het gevolg. Tot de Hoge Raad op 5 januari 2020 er definitief een punt achter zette door het cassatieberoep van voormalig (enig) eigenaar [REDACTED], inzake het onteigeningsvonnis, op een onbegrijpelijke manier af te wijzen en daarmee het onder zout water zetten van de Hedwigepolder wist goed te keuren. Alle verzet werd zo in de kiem gesmoord. Geen inhoudelijk vonnis, maar een zeer formele procedurele afronding. Tot verbazing van de beste advocaten in ons land. Is hier sprake van politieke rechtsbeïnvloeding? Die vraag ligt voor de hand. Een antwoord is mogelijk bij een parlementaire ondervraging.

De ontpolderwerken zijn inmiddels in volle gang, terwijl veel vraagtekens blijven. Van een correcte financiële afwikkeling en genoegdoening naar de oud-eigenaar is nog steeds geen enkele sprake, terwijl toch volop wordt afgeweken van de oorspronkelijk vastgelegde uitgangspunten. De geldelijke compensatie loopt daarmee allerm minst in gelijk spoor, omdat sprake is van verandering in waarde door meervoudig ander gebruik. Daar wordt totaal geen rekening mee gehouden. Het deugt gewoon niet. De betreffende vergunningverlening mag bovendien, op z'n zachtst gezegd, als opportunistisch worden bestempeld. De Gemeente Hulst, gepaaid door enkele miljoenen aan 'zwijg- en smartengeld', heeft op een bedenkelijke manier de doelpalen verzet. Al was het alleen al om de af te graven sterk verontreinigde grond binnen de polder te houden, terwijl in de Scheldeverdragen is bepaald dat deze naar Vlaanderen zal worden afgevoerd. Waarom dus niet?

Zo moet de 'nieuwe' Hedwigepolder onder meer een toeristische hotspot (panoramaheuvel e.d.) worden met alle bijpassende (horeca)voorzieningen en een infrastructuur, welke noch direct of indirect ook maar iets te maken hebben met herstel van natuurverlies in de Westerschelde, dat straks door nieuwe verdiepingen van de vaargeul tussen Vlissingen en Antwerpen, ongetwijfeld nog verder zal gaan toenemen.

Met als gevolg een nieuwe roep om nog meer polders terug onder zout water te zetten. Vlaanderen zal ervoor betalen zolang het nautisch belang van Antwerpen gediend wordt. Het recept ligt nog ongeschonden op tafel. In de Lange Termijn Visie Natuurherstel Westerschelde staat immers nog steeds een aantal polders op de nominatie. Geen twijfel mogelijk, de natuurbeweging zal ze onherroepelijk opeisen. Formeel is nooit beslist om ze als zodanig te schrappen.

Ook een laboratorium voor onderzoek naar lekkende zeeweringen en een festivallocatie zien we op de inrichtingsagenda verschijnen en naar verluidt zal het hierbij niet blijven. De relatie met de expansiedrift van de haven van Antwerpen nog buiten beschouwing gelaten, hoewel die uiteindelijk het zwaarste weegt.

Zodat de vraag rijst of de Hedwigepolder, na alles wat er in dit hoofdpijndossier zo enorm mis is gegaan, wellicht boven de wet staat. Als een plek waar alles mag wat elders is/wordt verboden. Die door Nederland is onteigend, maar waar België de dienst uitmaakt. Te denken valt onder meer aan de toepassing van de stikstofmaatregelen en de richtlijnen ten aanzien van bodemverontreiniging c.q. de verplaatsing en hergebruik van vervuilde grond.

Ik verwijs hierbij naar mijn nieuwe boek '**Alles voor de Hertogin**', dat vandaag 4 februari verschijnt en waarvan elk lid van de Tweede Kamer, ook vandaag nog, een exemplaar wordt bezorgd. In het laatste hoofdstuk van deze uitgave bepleit ik het instellen van een parlementair onderzoek naar de totale gang van zaken rond de Hedwigekwestie. Ik wilde het echter niet louter bij geschreven woorden laten.

Op basis van Art. 8 van de Grondwet maak ik bij deze, als bezorgde inwoner van Nederland, in casu de auteur van het boek '**Alles voor de Hertogin**' gebruik van het zogeheten petitierecht en verzoek ik de Tweede Kamer een parlementaire onderzaging mogelijk te maken. Conform artikel 2 van de wetsbepalingen, gericht op het verkrijgen van mondelinge inlichtingen door middel van het oproepen en horen van personen onder ede, meer bepaald allen die bij de besluitvorming over de Hedwigepolder betrokken waren en/of nog steeds zijn, zoals beleidsambtenaren, in- en externe adviseurs, politici, (oud)bewindslieden, belanghebbende particulieren, instellingen, organisaties en actiegroepen. Zowel aan Nederlandse als aan Vlaamse zijde. Het project is grensoverschrijdend, dus waarom een onderzoek niet?

Er kan onmogelijk twijfel over bestaan dat er voldoende aanleiding is om deze petitie te rechtvaardigen. Zeker niet nu er naar aanleiding van de actuele toeslagen-affaire sterke behoefte blijkt te bestaan om het wetsvoorstel, dat de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB) moet gaan vervangen, verder aan te scherpen. "Burgers hebben het recht om te weten hoe hun overheid tot besluiten komt. En journalisten moeten ongehinderd aan waarheidsvinding kunnen doen", zo wordt betoogd. Daar is in (versneld) toenemende mate behoefte aan. Want er is meer dat onder het vloerkleed is/wordt geschoven.

"Waarheidsvinding, recht op de waarheid, daar gaat het ook in de affaire Hedwigepolder om. Hoe is de overheid tot een serie rommelig wisselende besluiten kunnen komen, die jarenlang voor zoveel maatschappelijke en politieke onrust hebben gezorgd, terwijl onttrokken aan de openbaarheid, de uiteindelijke afronding op voorhand vaststond? Zie de Scheldeverdragen 2005. Een vaststaand feit, waarvan voortdurend wordt beweerd dat het niet meer is terug te draaien. Laat dat zo zijn, maar stopzetten kan altijd nog. De Deltadijk is nog niet doorgestoken en de inrichting van de polder verkeert nog maar in de startfase. Als de goede wil er is, kan het zeker nog.

Voor de goede orde zij opgemerkt, dat ik weliswaar een voormalig lid van de Zeeuwse Provinciale Staten ben, maar het doel van mijn verzoek om een parlementaire ondervraging staat absoluut buiten het politieke toneel, dat mogelijk verleid zou kunnen worden tot het vragen om een afrekening op verantwoordelijkheden. Daar gaat het mij niet om. Het verzoek is uitsluitend bedoeld om een optimale, eerlijke waarheidsvinding te bewerkstelligen; het achterhalen van hoe het allemaal zó is gebeurd/nog gebeurt en het trekken van lessen voor de toekomst. Want het ontpolderen in Zeeland is nog niet van de baan (zie bijlage).

Op basis van een parlementaire ondervraging 'model 2016', zoals door mij gewenst, hoeft er niet eerst een uitgebreid dossieronderzoek plaats te vinden, hetgeen bij een parlementaire enquête wel het geval is, maar kan gebruik worden gemaakt van alle bestaande relevante documenten, rapporten, nota's, briefwisselingen, notulen, uitspraken, kortom alle kennis die reeds voorhanden is.

Een verkort traject dus, dat niet langer dan enkele weken tot een maand hoeft te duren. Van de Kamer mag worden verwacht dat zij de afweging weet te maken of inzet van deze parlementaire ondervraging als instrument evenredig is aan het te bereiken doel. Mogelijk kan er een ander, minder (of meer) ingrijpend instrument worden ingezet, zoals een reguliere hoorzitting of misschien toch een enquête. Wanneer dat de keuze is, wordt wat mij betreft nog steeds voldaan aan deze petitie.

Ondergetekende besluit met nogmaals te benadrukken dat hij deze oproep aan uw Presidium voorlegt niet anders dan in de hoedanigheid van auteur van het boek

‘Alles voor de Hertogin’, dat ter toelichting en verduidelijking wordt gekoppeld aan het indienen van deze petitie.

In het vertrouwen dat uw Kamer zich bereid zal verklaren om binnen redelijke termijn daadwerkelijk een parlementaire ondervraging mogelijk te maken.

Ik dank de Kamer bij voorbaat voor de aandacht en zorg in deze, hopen dat de wellicht politieke Hedwige-moeheid van de laatste jaren ondergeschikt wordt gemaakt aan mijn oprechte, zeer noodzakelijke bedoelingen.

Het Hedwige-dossier ‘schreeuwt’ om een eerlijke analyse. Een democratie waardig.

Hoogachtend,

[Redacted signature]

Bijlagen:

- A. Nederland schatplichtig aan FAO-conferentie te Rome in 2000
- B. Westerschelde ‘roze olifant’
- C. Inrichtingsplan Hedwigepolder een leugen
- D. Concept ‘wisselpolders’ schept onrust en verwarring
- E. Waarom ontpoldering Hedwigepolder niet deugt. Een greep uit de vele redenen.

[Redacted footer]